

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202567
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118202567.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu: T-Mobile Czech Republic a.s., so sídlom Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4 - Chodov, IČO: 64 949 681, právne zastúpený: Mgr. Lenka Heřmánková, usadený euroadvokát so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, p r o t i žalovanej: S. W., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXX/XXXX, XXX XX C., o zaplatenie 13.209,75 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu prešov č. k. 11Csp/46/2018-61 zo dňa 06.06.2018, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 13.209,75 Kč s úrokom z omeškania 8% ročne zo žalovanej istiny od 19.03.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Súd z a s t a v u j e konanie o zaplatenie časti istiny vo výške 3050,55Kč.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Strany n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 409 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník účinný do 31.12.2013, § 52 ods. 1, 2, 3, § 419, § 420 ods. 1, § 619 ods. 1, § 629 ods. 1, § 1810, § 2079 zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník, § 1 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že sporové strany uzavreli dňa 06.09.2012 účastnícku zmluvu č. XXXXXXXXX a dňa 28.03.2014 dodatok k účastníckej zmluve č. XXXXXXXXX, na základe ktorého si strany dohodli zmenu doby trvania účastníckej zmluvy, a to na dobu určitú v dĺžke 24 mesiacov. Zároveň uzatvorili kúpnu zmluvu na koncové zariadenie iPhone 5S, IMEI 358684050499242, a to za zvýhodnených podmienok tak, že kúpna cena zariadenia vo výške 14.950,- Kč sa bude uhrádzať

formou pravidelných 23 mesačných splátok po 650,- Kč. Dňa 28.03.2014 bola medzi stranami sporu uzavretá účastnícka zmluva č. XXXXXXXXX, na základe ktorej sa operátor zaviazal poskytovať základné a doplnkové služby elektronických komunikácií a ďalšie ponúknuté služby v rozsahu, ktoré si zmluvné strany dojednali a záujemca sa zaviazal za tieto služby platiť dohodnutú cenu. Dobu trvania účastníckej zmluvy určili na 24 mesiacov, s tým, že začína plynúť dňom aktivácie dohodnutej služby. Strany uzatvorili aj kúpnu zmluvu na koncové zariadenie Prestigio MultiPad4, IMEI 358931051747222, a to za zvýhodnených podmienok tak, že kúpna cena zariadenia vo výške 4.600,- Kč sa bude uhrádzať formou pravidelných 23 mesačných splátok po 200,- Kč. Zmluvné strany sa dohodli, že vzťah založený účastníckou zmluvou sa riadi zákonom č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník. Uvedený zákon bol v roku 2014 nahradený zákonom o obchodných korporáciách a novým občanským zákoníkom, ktorý upravuje záväzkové vzťahy. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy

5. Žalovaná z oboch zmlúv uhradila len prvé 2 splátky kúpnej ceny. Neuhradila teda tretiu splátku, ktorá jej bola vyúčtovaná vo faktúre č. 2972244314 vo výške 850,00 Kč (650,00 Kč z prvej zmluvy a 200,00 Kč z druhej zmluvy), ktorá sa stala splatnou dňa 07.08.2014.

6. Predmetom sporu sú nezaplatené splátky kúpnej ceny koncových zariadení v zmysle príslušných účastníckych zmlúv, pri ktorých nebola žalovanou uhradená tretia splátka za obdobie od 20.06.2014 do 19.07.2014 uvedená vo vyúčtovaní služieb č. 2972244314 so splatnosťou 07.08.2014. Strany sporu si v zmysle dohodnutých účastníckych zmlúv dohodli, že neuhradením príslušnej splátky kúpnej ceny v lehote splatnosti sa stávajú splatnými všetky doposiaľ neuhradené splátky. V danom prípade splatnosť neuhradenej splátky nastala 7.8.2014 a od nasledujúceho dňa plynie trojročná premlčacia doba. Aj keď žalovaná nevzniesla námietku premlčania, súd aplikoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré je potrebné považovať za normu procesného práva a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný.

7. O čiastočnom zastavení konania súd rozhodol podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 vety druhej Civilného sporového poriadku.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalobca bol v spore neúspešný z dôvodu premlčania jeho nároku a zaviniel zastavenie konania v časti, o ktorú zobral žalobu späť, nemá preto nárok na náhradu trov konania a žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

III. Obsah odvolania žalobcu

9. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, nestotožnil sa so záverom súdu o premlčaní uplatnených nárokov. Uviedol, že súd síce vychádzal z českej hmotnoprávnej úpravy ako rozhodného práva, avšak toto neaplikoval ako celok, keď neprihliadal k ustálenej judikatúre českých súdov. Česká právna úprava a judikatúra českých súdov v tejto veci nezakazuje použitie Obchodného zákoníku aj v rámci spotrebiteľských vzťahov, keď zároveň nie sú vylúčené špeciálne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Žalobca uplatnil svoje právo na súde dňa 08.03.2018. Tento úkon podľa § 402 Obchodného zákoníku stavia beh premlčacej doby a ku dňu doručenia žaloby súdu tak bola premlčaná len časť práva žalobcu (tj. splátka 200,- Kč vo Vyúčtovaní služieb č. 2972244314, splátka 200,- Kč vo Vyúčtovaní služieb č. 2958964414 a splátka 200,- Kč vo Vyúčtovaní služieb č. 2726844614). Zdôraznil však, že došlo k čiastočnej úhrade dlžnej sumy žalovanou a v súlade s čl. 4.3 Všeobecných podmienok spoločnosti T-Mobile Czech Republic a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou oboch uzavretých zmlúv, a s ktorými vyjadrila žalovaná svojím podpisom uzrozenie a súhlas, sú uhradené sumy použité najprv na úhradu najstaršieho splatného dlhu. Dlžná suma tak zostala 10.159,20 Kč. Podľa názoru žalobcu rovnako nemožno súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že nebolo treba neuhradené splátky zosplatiť s tým, že k zosplateniu došlo už neuhradením príslušnej splátky v čase splatnosti. Žalobca naopak poskytol žalovanej dlhšiu lehotu v jej prospech, aby mohla dodatočne nevyrovnané dlhy zaplatiť, lebo zosplatenie dlhu je pre žalovanú spojené s negatívnym následkami, akými je povinnosť uhradiť celý dlh naraz. Súdu neprináleží skracovať dátum splatnosti, ktorý bol žalovanej žalobcom k úhrade dlhu stanovený. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnúť v súlade s odvolacím petitom.

10. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

13. Žalobca tvrdí, že napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Úvodom je potrebné poznamenať, že súd prvej inštancie správne posúdil právne vzťahy medzi stranami sporu ako spotrebiteľské, a to vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy, kde na jednej strane vystupoval operátor ako dodávateľ služby, konajúci v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, na druhej strane fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola do právneho poriadku Českej republiky zavedená s cieľom zosúladiť vnútroštátnu právnu ochranu spotrebiteľa s právom Európskej únie, napr. aj Smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle tejto smernice spotrebiteľskou zmluvou je ktorákoľvek zmluva, kde na jednej strane vystupuje spotrebiteľ [t.j. ktorákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu podľa čl. 2, písm. b) smernice] a na druhej strane predajca alebo dodávateľ [t.j. akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva podľa čl. 2, písm. c) smernice].

16. K uplatnenej odvolacej námietke nemožnosti aplikácie trojročnej premlčacej doby v prípade účastníckej zmluvy zo dňa 06.09.2012, odvolací súd pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva.

17. V prípade dualistickej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie úpravu obchodnoprávnu. Občiansky zákoník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu premlčania, ktorá je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5MCdo 20/2009). Aplikáciu občianskoprávnej úpravy týkajúcej sa právnych účinkov odstúpenia od zmluvy a premlčania v absolútnych obchodnoprávných zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter akceptoval aj Ústavný súd SR (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013, zo dňa 19.06.2013), ktorý takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný.

18. Odvolací súd nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenia o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákoníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákoníka, a to s poukazom na ustanovenie § 55 ods. 1 Občianskeho zákoníka. Zohľadniť je pritom potrebné aj judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v

nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície, ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98 Océano grupo editoriale, C.Mostaza Claro,C-76/10 POHOTOVOSŤ a iné). Niet dôvod nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo a prehnané chrániť dodávateľa, ktorý sám zmluvu koncipoval a odsúval uplatnenie práva na súde.

19. Čo sa týka splatnosti dlhu, určujúceho začiatok plynutia behu trojročnej premlčacej doby, odvolací súd uvádza, že bol to práve dodávateľ, ktorý obsah zmluvy koncipoval, je preto plne dôvodné, ak sa zmluvné dojednanie v konkrétnom prípade vykladá v prospech spotrebiteľa. V danom prípade splatnosť neuhradenej splátky nastala dňa 07.08.2014 a od nasledujúceho dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 08.03.2018, za vecne správny možno považovať prijatý právny záveru súdu prvej inštancie o premlčaní žalobcom uplatneného nároku.

20. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej žalovanej. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalovanej v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).